

14633

III

8

P

Akta polne 2 r. 1776.

Ad Bawiarum

1889

1889. III. 149.

8 r. 1889

Prawo pol. 4995. vol. VIII.

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Sturm und Kloppe	Forma	Armamentum	Forulus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hanslick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation von: F. H.		8			

Treść voluminu VIII.

1. Olizarowicz Fr. Produkt sprawy.
2. Sulistrowscy - Stan sprawy.
3. Wołodzko - Próba dekretu.
4. Pacowie - Wyłożenie sprawy.
5. Bernowicz - Sprawa z Niezabotowskimi.
6. Kozietrowscy - Meritum sprawy.
7. Miniewscy - Sprawa z Jezierskimi.
8. Krawczewscy - Wykład sprawy.
9. Syruć - Kontrowersya.
10. Nagurscy - Doniesienie sprawy.
11. Wojbanowicz - Sprawa.
12. Krawczewicz - Produkt.
13. Tubielewicz - Replika.
14. Kurylowicz - Replika.
15. Tubielewicz - Resolutio.
16. Dornowicz - Replika.
17. Kalenkiewicz. Oznajmienie interesu.
18. Ita procesus Growskim.
19. Growscy - Replika.
20. Urłowski 2. - Proceder.
21. Ita Replika.
22. Swanowski - Accessorium.
23. Piszczałka - Replika.
24. Legowiczowie - Narratywa sprawy.
25. Furawie - Replika.
26. Inarska - Wiadomość o interesie.
27. Franciszkanie - Usprawiedliwienie.
28. Lyszkiewiczowie - Wykład sprawy.
29. Jeleniski - Explikacya sprawy.
30. Rozemborgowie - Wykład sprawy.
31. Kopona - Stan interesu.
32. Cywinski - Wykład sprawy.
33. Meritum sprawy XX. Franciszkanów.
34. Grabowscy - Replika.
35. Bielawscy - Replika.
36. Sulistrowski - Replika karmelitom.
37. Karmelici - Replika Sulistrowskiemu.
38. Zawisza - Replika Kuznycow.
39. Ogancowski - Status causae.
40. Sorokowie - Stan sprawy.
41. Naramowski - Wykład sprawy.
42. Kozłowie - Produkt sprawy.
43. Kredytow prosby z Kozłowiecem.
44. Pocięja - Petita przeciw Kozłowiecowi.
45. Kirmontowie - Produkt sprawy z Brzeszkami.
46. Brzeszka Forosa. Produkt.
47. Brzeszko ~~Karmelici~~ - Cathegoria ultima.
48. Ita Ludwik - Produkt z Karmelickim O.
49. Ita Benedykt - Produkt z Karmelickim O.
50. Swanowscy - Sprawa z Horosta, Swanowskim.
51. Swanowski Horosta - Rezolucya.
52. Massalski ^{Ignacy} Sprawa z Niesiołowskim.
53. Brodowski - Produkt sprawy z Massalskim.
54. Lienkiewicz. Usprawiedliwienie Massalskiemu.
55. Lenkiewicz - Status causae procesu Massalskiemu.
56. Wierzeyski. Produkt przeciw Massalskiemu.
57. Niesiołowscy - Reporycya Massalskiemu.
58. Massalscy - Replika Niesiołowskiemu.
59. Horain Ita. Replika Lienkiewiczowi. 18.
60. Lenkiewicz J. Replika Massalskiemu.
61. Pawlikowscy - Olos odpor. Massalskiemu.
62. Niesiołowscy. Petita przeciw Massalskiemu.
63. Wierzeyski - Petita przeciw Massalskiemu.
64. Lenkiewicz - Petita przeciw Massalskiemu.

no 1770

26
25

REPLIKA

Od IPP. Turow przeciwko IPP. Legowiczom oraz małoletniemu Piaſeckiemu y jego Opiekunom niemniey przeciwko Lakucewiczom y Wołkom.

Pobudki do procederu.

Jan Antoni z Piaſeczna Piaſecki Dziad procedujących Turow y Piaſeckich ſuiznie zapisem testamentowym Dobra Patwiecie dla Wnu-kow ſwoich IPP. Turow wiecznością darował, y naznaczył, bowiem też Dobra ſam przez ſię nabył y pomnożył, przeto ſzafunek ich był jemu wolny y otwarty przez testament.

Pewnemi ſą Dziedzicami Patwieć Turowie bo dobry y prawny Testament dał im dziedzictwo, więc Dekret Ziemſki Słoniński, który nagał y ſkaſſował testament ſam w nieprawym y fałszywym układzie ſwoim ma być zganiſzony y ſkaſſowany, bowiem testament ma ſię wrócić do przymiotu naturalnego, a zamorzone aktorſtwo Turow ma być wkrzeſzone y oddane Turom.

O przymiotach y właſności Testamentu.

Ręczyć y explikować za ważnością testamentu niepierwiy przyſtoł, aż Sad wiadomości doyrzy, a myślą y ſercem dotknie ſię prawdy że Jan Piaſecki właſnym obrotem ſzczęſcia y ſtaraſia ſwego ulepił ſytuacją majątku, y ſam przez ſię nabył Patwiecie, a do nabycia z nim żona jego z Domu Warkojowna ſpolności nie miała.

Uważyć krotko: y właſnego pytać ſię przekonania: nikt inaczey w duchu ſprawiedliwym rozumieć nie będzie o aktorſtwie Patwieć tylko kto? ma prawo y nabycie na Patwiecie, ten jeſt aktorem, a kto niema prawa y nabycia na Patwiecie, ten nie był aktorem, ten nie kupił aktorſtwa, a w głowie ſwoiey do całości lub części ſpadku niezoſtawił.

Tak jeſt w teraźniejszy przypadku: iż Jan Piaſecki wolnie y godziwie za-piſał Testamentem Dobra, bo miał moc udzielną nad właſnością przez ſię nabytą: a Żona jego z Domu Warkojowna niezoſtawiła ſukceſſyi w Do-brach dla potomſtwa ſwego, bo nie miała w nich nabycia, lub z Mężem ſpolności Ergo dobra Patwiecie nie były Macierzyſtemi, lecz Oyczyſtemi. Dobra Patwiecie ſą właſnemi Jana Piaſeckiego, a przez iego do poſſeſſyi zgromadzonemi takim obejſciem.

Te Dobra nazwane Patwieć były nayprzód dziedzictwem Piotra y Antonie-go Głuſzyńskich Braci rodzonych.

Piotr Głuſzyński połowę ſwoję Patwiecia inwadyował w zaſtaw Morozo-wi za ſummę 8000. złtch, a Antoni Głuſzyński z połowy drugiey Patwieć Zonie ſwojej Annie Chrapowickiey Kaſztelance Smoleńskiej włokę grun-tu użytecznego zapisawſzy reſztę gruntow y attynencyi Patwieckich prawem wieczyſtym Krzyſtoſowi Kaſzycowi przedał, y odumiał bezpo-tomny.

A Żona jego Anna Chrapowicka doſtała ſię w zamęcie Janowi Piaſeckie-mu, wniolaſa zapisaną od Męża pierwſzego włokę gruntu w Patwieciach, wniolaſa ſummy gotowey 10000. tynfow, to jeſt 6000. tynfow za połowę Patwieć Morozowi oddaną, 3000. tynfow od Chrapowickiego Wojewo-

A

dzi-

W Lichwodziſpi Stor. miſt.

dzica Witebskiego winną, y 1000. tynfow od Zienowiczowey Podkomorzycowey Połockiey należącą.

Niemniej wniosła ona sumę na Mieżowie zastawną sumę od Kotowskiej zapisaną 10000. złtch y znaczny in mobilibus splendor, y to wszystko ogółem Mężowi powtórnemu Janowi Piaścekiemu zapisem wieczystym Ru. 1709. Febr. 25. datowanym w Grodzie Kowieńskim przyznanym y zapisem Testamentowym tegoż Roku Maja 23. czynionym w Trybunale aktykowanym wiecznością oddała, y darowała, *czytać prawo darowne y Testament.*

Ona Anna Chrapowicka Janowa Piaścka połowę Patwieć od Piotra Głuszńskiego Morozowi zastawioną okupiła y za wlewkiem po oddaniu summy 8000. złtch do possessioni weszła: a gdy to oboje na Osobę Męża przeniosła.

Ergo Piaścki przymiotem donacyi w głowie Zony stał się aktorem, gdy za te aktorstwo inżego początku nie miało, spadkowym ani przyrodzonym nie było: lecz tylko z dobrodzieystwa Zony urosło: sam z siebie nabył, sam przez siebie bez depedencyi własnego dobra mógł używać, y według woli swojej dać lub darować.

Dobra Patwiecie nie były dobrami Oyczytymi Macierzystymi, lub spadkowymi dla Jana Piaśckiego, bo też niewziął ich ani z Ojca, ani z Matki, ani uzyskał przez sukcesyą, lecz sam nabył mając ku pomocy dar Zony.

Sam przez się nabył majątek, bo też dar Chrapowickiej na włokę gruntu w Patwieciach na zastaw possessioni połowy Patwieciow od Morozu okupionej, y na rozmaite summy nie komu innemu dany y przeznaczony, tylko do osoby Jana Piaśckiego ma swoy cel y determinacyą.

Jakże tu proste y nadane aktorstwo obcym nazywać Aktorstwem czyli spadkowym, kiedy Sąd widzi y czyta prawdę z zapisow o wniosku y donacyi sumy przez Chrapowickę dla Piaśckiego.

Jak tu dobrodzieystwo Chrapowickiej ma odmienić naturę, iżby to, co jest przez nią darowanym Piaścekiemu z pod zwierzchności jego odietym było, a reformowanym na postać majątku drugiej żony Warkoiowny, gdy ona nie niewniosła, na wniosek swóy zapisu nie miała, a niewnioskując y nie zapisu tego nie mając, nie następcom swoim czyli potomstwu do sukcesowania nie zostawiła.

Naganić prawdziwe Aktorstwo Piaśckiego, czyto przez niego kupione czyto temu darowane, byłoby jednym co powiedzieć że Chrapowicka darować nie mogła, a Piaścki daru przyjąć nie mógł: choć to oboje prawo godziwym y wolnym czyni.

Albo myśleć o tym przeciwko własnym instynktom iż co było darem Chrapowickiej to było własnością drugiej żony Warkoiowny.

Lecz rozum uczy: iż co było dobrem Chrapowickiej to nie było przez żaden sposób Warkoiownie podległym.

Oprocz włoki jednej zapisanej przez Chrapowicką, oprocz połowy za wlewkiem od męża dostalej tenże Jan Piaścki połowę Patwieć od Kąsżyca za sumę 8000 złt: wiecznością kupił. *Naco Prawo przedaźne 1710 Junii 2. d. datowane w Trybunale przyznane czytać kopię z korektą Dombrowskiego Namieśnika Ziemi Wileń.*

O tym prawie w kopii produkującym się gdyby obojętność sądu zgaszona była Dekret Trybunałski periwaduie, 1761 Xbra 1. d. ferowany któren czytać.

Po appellacyi od Dekretu Ziemi Słonim: lokował Urząd Ziemski Dokumenta w Kancelleryi, a Trybunał wzajemną dla wszystkich stron komunikacyą z korektą Namieśnika Ziemi: determinował.

Więc

Więc gdy Sąd na Dokumencie znajduie korektę Namieśnika znajduie razem y satysfakcyą Dekretu y wiarę Dokumentu.

Więc tak ważna kopia z korektą Namieśnika za Dekretem, iakby sam Oryginał ważny był, *bo Art. 1. z Roz. 7. decyduje iż Urząd Urzędowi wierzyć ma.*

Już tedy kwestyi niema, co do waloru zapisu ruwnie też kwestyi niema co do zarzuconey spółności nabycia Warkoiowny którą dokument znosi y odrzuca y którey w układzie swoim niedomieścił.

Niebyła Warkoiowna powtórna Zona Piaseckiego Aktorką Patwiec, niebyła też spółnie z Mężem nabywającą, czemu? bo pierwey Chrapowicka włokę gruntu, y zastaw półowy Patwiec darowała Mężowi, niżli Warkoiowna za Zonę dostała się Piaseckiemu.

Mogłaż ona niebędąc Zoną nabywać spółnie z Mężem, albo niebędąc Aktorką mieć wstęp do Aktorstwa mimo Męża?

Nie kupiła dobr Patwiec Warkoiowna, ergo Dziedziczką niebyła, a do kupna z Mężem w spółność nie zapisana, ergo spółności nie miała y potomkom nie zostawiła.

Mogłaż ona niekupiwszy być Aktorką, niedawszy pieniędzy na spółność szukać spółności, niemając Prawa na siebie, potomkom swoim zostawić Prawo y wstęp do lukcedowania.

Więc gdy przez Warkoiownę Mtsć Patwiecie tak szczegulnie przez nią iakoteż spółnie z Mężem nie jest kupiona, tedy owe dobra niemoga być rozumiane Macierzystemi.

+ Mocniejszy konwikcyi nietrzeba: nad moć sprawiedliwości, gdy niema nabycia gdy niema spółnego Prawa, więc przedaż która jest dana Piaseckiemu, nie jest dana Warkoiownie y nie służy iey.

Jakże dać spółność, y rozumieć o spółnym nabyciu kiedy spółnych pieniędzy do zakupienia, y spółney wolności do używania dobr w prawie ograniczoney niema.

Jeden Piasecki Aktor, ieden Piasecki był kupującym, a Warkoiowna zaś nie iako spółniczka, lecz iako Zona tytularnie przy Mężu dopisana.

Jednak dołożenie iey nieukrzywdziło nabycia, ani odieło własności Piaseckiemu, bo niesamo tylko dołożenia Zon czyni ich spółniczkami, lecz to jest maxymą spółności aby Dokument y spółność pieniędzy, y spółnie ich Aktorstwo wyrażał.

Broni Art. 17 z Roz. 7. spółności dla Zon: tak pisząc okrom, gdzieby w zapisie dołożono było że temu, Zonie iego za spółne ich albo za iey własne pieniądze ono imienie przedane, albo obiema spółnie darowane było.

Przedaż niema tego warunku, niedokłada Warkoiownie, ani spółnego Aktorstwa, ani spółnych pieniędzy, ergo ona tego co Mąż kupił nie kupiła, czego Mąż był Aktorem Aktorką niebyła, przeto Mtsć Patwiecie niebyła Macierzystą ale właściwie przez Jana Piaseckiego nabytą.

* Co tu więc myśli Sądu przewycięzać będzie? Turowie dowodzą prawdy przez zapisy; więc bliżej wierzyć zapisom, bliżej konfyderować Prawa niżeli zmyślonym od Legowiczow y Piaseckich powieściom.

Mówią oni że Warkoiowna 20000. Tynfow wniosła, a na ten wniosek dowodu y zapitu nie dała, więc wniosku nie miała żadnego.

Gdyby iey wniosek był pewnym, y aktualnym wnioskiem godzi się naturalnie konkludować iżby miała od męża jakiekolwiek zapisy czy reformę lecz Piasecki jako exdotacyi nie wziął, tak y zapisu nie dał.

* Opinia wniosku słowna niechay nie znajduje wiary, bo też nie miała prawdziwey exystencyi gdy niema za sobą świadectwa y przekonania.

Niebył wniosek to jest dowód na to: bo niema zapitu, a ieżli mówić że był wniosek więc trzeba dowodu.

Dał manifest na zgorzałe Dokumenta 1770. Marca 20. zanieiony y tym Manifestem chcą ludzić terca iżby on tak był dzielny y taką na sobie wyobrażał postawę iako sam zapis in esse nie były.

Reponitur: Proces ten zmyślony na przypadek powinien być odrzucony od wiary sądowej bo tych mniemanych zapisów nie tylko teraz niema lecz y pod czas Sprawy w Ziemstwie Słonim: nie było: tak mowi Dekret na karcie 7. Dokumentami ani żadnemi dowodami strony wszystkie wniesienia Warkojowskiego y Sukcesji nie probowali.

Więc Dokumenta w 1770. Roku zgorzeć nie mogły, których 1759. Roku już existencyi nie było, a nie bytność ich Dekret Ziem: Słonim: opowiedział.

Alboż niemają z prawa Nauki iż kto daje posąg powinien wziąć Dokument wianowny y przyznany, tak chce artykuł 1. z Roz: 4.

Więc gdyby Warkojowna Exdotacją miała niemogłaby zapomnieć bezpieczeństwa posagu to jest wzięcia na on zapit, lecz ad utrumq: zgodzić się trzeba, iż jedno drugą naśladować musiało, iż iako nic nie wzięła tak też za nic Dokumentu brać nie mogła.

Śladu niema o wniosku iey to jest: wzięła lub nie wzięła Piaścecki dziesięć tysięcy Tynfów, a drugie dziesięć tysięcy tynfów przez Sukcesję po Zienowiczowej odebrał, lub nie odebrał, niemalz wiadomości.

Gdyby ktokolwiek oddawał tak znaczną sumę nie mogłby oddawać bez kwitacyi, albo bez reformy.

Równie też Sukcesja nie mogła mieć inaczej zwrotu swego, chyba przez Proceder, lub przez konwencyą, wżelak oboje to żeby skutecznym było, postanowienie swoje miałyby na piśmie, a dowody ich do szczeru wytraceni, być by niemogły.

Lecz gdy ani wniosek, ani Sukcesja, w słowach tylko utworzona skutku nie miały, przeto za sobą y Pisma niemają.

Choćby na ostatek był wniosek Warkojowny, wżelako on idzie na utratę według ar: 1. z Roz: 5. piszącego ten wyrok, a jeśli by Ociec, Matka, Brat, y kto z bliskich wydał: Dziewkę zamąż, takowej oprawy y wiana jako wyżej opisano, od Zięcia nie odzierżeli, takowa Dziewka po śmierci męża swego wniesienie traci Chociażby wielką sumę za sobą wniosła.

Przyznane y nie przyznane Warkojowna niema oprawy czyli wiana, więc słuchając tego Prawa nie można słuchać tej opinii, którą dla pomnożenia korzyści względem posagu rozsiewają Legowiczowie.

Był lub nie był wniosek, już teraz jest zaginionym wnioskiem, bo go Prawo traci y wyniszcza.

Napisał Dekret Ziemski Słonimski że na wniosek Warkojowny żadnego Dowodu y Dokumentu niema.

Więc Sąd Ziemski fałszywie nazwał Dobrą Piaśceckiego być Dobrami Warkojowny, jako Macierzyste między Potomstwem sądził na równę części Benedyktowi y Anastazyi Piaśceckiej.

Z kąd Dekret wyczytał? y skąd się potym domyślił? że Matkę Patwieć jest Macierzystą, Pierwej pisząc: że na wniosek iey żadnego Dowodu niema? więc reformując naturę w Dobrach sądził y bez dowodów y bez Dokumentów.

Choćby Warkojowna miała wniosek tedy ten na Potomstwo iey wydany y rozdzielony, mianowicie zapłacono exdotacyi Legowiczowej zł. 8000.

Powróć: JP. Turowey - - - - - zł: 6000.

Tertio: Jozefowi Piaścekiemu - - - - - zł: 7000.

4to: Dwie Córki zaszkodzili - - - - - zł: 5000.

jako świadczy Testament y Regestr przez Jana Piaśceckiego
sprawiony, co uczyni ogółem - Tynfów - - - - - 26000.

Więc gdyby wniosła y zapis miała (jak niema) jednak ci dopominać się wniosku Macierzystego niemogliby którzy wniosek Macierzyński rozebrali y podzielili, a za tym co do równey kwestyi, równie należy rozumieć o pretensyi Legowiczow y Piaseckich, *in ratione* wniosku.

Słowem konkludować na co niema zapisu y dowodu to ma być dalekim y wyrzuconym od Sądu, tak uczy Artykuł 54. z Roz. 4. mówiąc iż każdy sąd niema skazować wedle słow albo domysłu, ale według słusznych dowodow.

Prawo y sprawiedliwość, jest to naturalne każdej magistratury rzemiosło, gdyby teraz dobra własne Piaseckiego uznać za dobra Warkojowny, y nazwać je Macierzystemi. więc prawo skutku mieć niebędzie, gdy próżne słowa Statut y Dokumenta preferować będą.

Był Piasecki dziedzicem własności, tam ią kupił y zapracował, więc własnością swoją był mocen ordynować Testamentem komu chcąc je oddać jak mu dobra wola dyktowała.

Mocen był około szafunku dobr przez się nabytych czynić Testament bo go do czynienia Testamentu Artykuł 2. z Roz. 8. wolnym uczynił pisząc: *te słowa y kondycye.*

Ustawujemy kiedyby kto, na rzeczy swe, majątność ruchomą. y też na imiona wszelakim obyczajem nabyte chciał Testament czynić. tedy będąc zdrowy albo chory tylkoby przy dobrej pamięci zdrowy na rozumie był, wolno mu będzie rzeczy swe, majątność ruchomą, także imiona przez niego samego nabyte, jednakże nie Oyczyste ani Macierzyste komu chcąc według dobrej woli swojej tak Duchownym Osobom jako y świeckim zapisać.

Do Testamentu ma prosić za Pieczętarzow Urzędnikow albo Szlachty, a jeśli by kto umiał y mógł jeszcze pisać, tedy rękę swoją podpisać ma, także y Pieczętarze kto z nich pisać umieć będzie, mają ręce swe u Testamentu podpisać, tedy ten Testament tym obyczajem sprawiony wiecznemi czasy na wszelakim Urzędzie przy zupełney mocy dzierżan y niwczym naruszon być niema.

Co tylko powinnością do waloru Testamentow Statut n. pisał, to wszystko Piasecki wykonał, a w żadnym punkcie podległości prawu nieupościł.

Co myślił, y do jakiego-około dobr rozrządzenia niezgaszona w nim intencya kierowała, wszystko to wylał na Testament, aby oznaymił dobrą wolę Sukcesorom kto ma posiadać majątek jego, a kto ma być dalekim y wyzutym od udysponowanego dobra.

Na bytność Testamentu wizylcy zgodzili się w Ziemstwie, nikt exystencyi jego nieburzył, Dekret też Ziemski nie nazwał go fałszywym dziełem, tylko nieprawnym.

Więc bytności jego justyfikować nietrzeba, kiedy nikt nieneguje, więc Testament zawize był y teraz jest akceptowanym y przyjętym.

Podpisał Jan Piasecki ręką własną Testament, prosił Pieczętarzow, a Legowiczowie y wszyscy za fałszywą robotę Testamentu niemieli podpisu niekarzyli, więc przestali na Testamentcie, w nim zaś ani w podpisaniu się Aktora niemieli podeyrzenia gdy milczeli,

Wnosić jaką na dokument krytykę trzeba pierwiey rzucić y obwołać plamę na jego, aby wiedziała powszechność, czemu dokument ma być nieczciwym.

Wymozony nie jest, bo czynił Testament bez musu y znaglenia, fałszywy nie jest, bo nieadoptowany, Pieczętarze są świadkami prozonymi od Piaseckiego y pisali się jako prozzeni.

Ergo na szacunek Testamentu wszystko aż do szczegulności jest zebrany, w powszechności jest nakazany.

Ani o fałsz, ani o wymus, ni też o niewiarę świadkow manifestowali, więc rzeczy y powodow do skażenia Testamentu niemieli y niemają.

B

Jest

Jest że to słusznym y godziwym postępkim, pierwey Testament znać y trzymać za dobry y słuszny zapis, napotym ganić go y krytykować.

Legowiczowie y Piaścecy profili w Ziemstwie Słonim: aby naznaczoną przez Testament sumę Benedyktowi y Anastazyi Piaścekim po tyśiącu tyńfow sąd wskazał, *vide folio 5to w Dekrecie*,

Więc gdy z Testamentu profi i satysfakcyi, przeto cały Testament w nieskażoney dobroci y ważności rekognoškowali, y nań zupełnie zgodzili się.

Ociec Benedyktowi y Anastazyi Piaścekim Synowi y Córce dla tego, po tyśiącu tyńfow zapisał, że ich od dziedzictwa majątności Patwieć oddalił.

Gdy zaś Legowiczowie y Piaścecy wziowšzy od Benedykta y Anastazyi prawa zrzeczne tey summy rekwirują, która ich prawodawcow Aktořstw znosi y wykorzenia testamentem, więc sami na utratę Aktořstwa zezwolili y Testamentowi doŹyć ważnemu przez akceptacyą więcey lustru y ważności dodali.

Kasują testament w Ziemstwie, a inney do kass ty niewzywają przyczyny procz tey iakoby Dobr MacierzyŹtych Piaśceki rozporządzać niemogł

Więc Dekret fałszywey opinii MacierzyŹtych dobr uymuący się, gdy dla tey pobudki skasował testament, ergo dla pewney exystencyi tego approbował testament.

Skasował rozumiejąc błędnie że Dobra są MacierzyŹte, lecz gdy teraz ieŹt wyraźnym że Patwiecie Dobrami są własnymi Piaścekiego, więc godzi się z pod kassaty uwolnić Dokument, bo ta przyczyna która na przeciw iemu do kassowania uŹyta gaŹnac musi

Gdyby Sąd Ziemski błędu nie miał, albo gdyby znał naturę Procederu y własność nabycia Piaścekiego, niebyłby tak grubym w nieznajomości swojej iżby dobra OyczyŹte nazywał MacierzyŹtami, y przeto testamentu iako legalnego niekaŹowałby, lecz że nie penetrował okoliczności nabycia y przechodu dobr dla tego waŹył się kasować

Ale Trbł wewnętrznego dobr obrotu nauczony, zna dobra prawdziwemi dobrami Piaścekiego, niewynie się rozumienia iż bybyły one MacierzyŹte, więc Dekret kasuje, a testament utwierdzi.

Powiedział Dekret na karcie 9. że dobra dziedziczne MacierzyŹte y za spolne pieniądze kupione, niemogł testamentem rozporządzać.

Reponitur imo. Nie są Dziedziczne bo Jan Piaśceki najmnieyŹzey części z Oycy w Patwieciach nie miał.

zad. Nie są MacierzyŹte y nie są za spolne pieniądze kupione bo Warkoiowna nie niewnioŹła, bo Warkoiowna w Źadnym Prawie Źpólności nie ma nabytey.

3to. Nie są MacierzyŹte bo pierwey Chrapowicka włokę gruntu y połowę Patwieć darowała MęŹowi niŹeli Piaśceki poioł Warkoiownę za Źonę.

Dokonałe ieŹt oznaym onym że Patwiecie nie są MacierzyŹte, ergo testamentem mogł Piaśceki do myŹli swojej ordynować, własnymi dobrami.

Wolny Źzafunek Piaścekiego przez testament, uŹył wolności Prawa, a ieŹli pomówić y zganić testament, więc razem naganić trzeba y Statut co testamentu czynić pozwolił.

Prawda że Dekret wezwał wielorakich Praw z Statutu iakoby niewolno zapisywać było dobr MacierzyŹtych, pozwalam nato, gdyby były dobra MacierzyŹte.

Lecz gdy pod rozrząd testamentu niepodchodzą dobra MacierzyŹte lecz własne Piaścekiego, tedy Źzafunek był godziwy iego a Prawa uŹyte dalekie od potrzeby y przypadku.

Dla których przyczyn testament doznał kass ty, dla Źzacunku tychŹe Praw ma być ozywion, bo ieden statut y na niewolność Źzafunku dobr MacierzyŹtych granicę opisał, y na wolność Źzafunku dobr własnych Prawa nadał, tedy valet ad utrumq;

Więc

Więc jeżeli Prawo jest mocną sprężyną do jednego przykładu tedy niemo-
że być one słabym narzędziem do drugiego punktu: *bo Prawo zawsze Pra-
wem, równym y jednolitym.*

Wnieść mogą że testament bez pieczęci y aktykowany nie wczesnie.

Reponitur. Przyłożenie Pieczęci nie jest maxymą zapisu lecz wola zapisoda-
wcy, podpis ręki iego, y Pieczętarze.

Bowiem każdy dokument jest ważnym bez Pieczęci, a dla niedostatku Pie-
częci Prawo nieczemności niezakłada.

Ergo testament choć niezapieczętowany lecz podpisany jest dziełem nieka-
żonym.

Równie niewczesna aktykacja iego nieznosi wiary y exystencji, bo Pia-
seccy y Legowiczowie przez cały ciąg Procederu a nawet przy ro: pra-
wie w Ziemstwie oczewistej bytności niezapierali y wedle niego summ
dopominali się, ergo akceptowali testament.

Dla tego testament niewczesnie aktykowany, bo też Piasecki po testamen-
cie uczynionym niewczesnie umarł.

2do. Dla tego pozno aktykowany bo też Piaseccy y Legowiczowie mając
w ręku swoim testament sobie przeciwny chcieli przed Sądem y Turami u-
kryć.

Y niepierwicy przez Gintowta piszącego się Pieczętarza aktykowali aż Tu-
rowie o komportacyą testamentu procedować zaczęli, niepierwicy Turom
wydali testament, aż Dekret Ziem: Słoniń: nakazał sub nexu iuramenti
komportacyą, *Czytać Proces Turow 1753 M.ia 9. d. czytać też Dekret Try-
bun. 1756 decydujący remissę do Słoniń, czytać też Dekret Ziem: Słoniń: 1757
8bra 11. uznający komportacyą testamentu.*

Bytność y wiary Testamentu ewinkuje proceder, ewinkuje akceptacya stro-
ny przeciwny, umacnia prawność porządzenia iego, podpis ręki Aktora y
Pieczętarze.

Nad to: rzetelności Testamentu musi dopomagać Inkwizycya w obiekcyi
przeciw niemu expedyowana bo też musiała odkryć prawdę, że on bez
musu y podeyscia czynił, że czyniąc na umyśle zupełnie był przytomnym
y po uczynieniu kilka miesięcy żył, woli swojej nie odmienił a Testa-
mentu nie wypierał, y nieznosił, więc ważny Testament bo nie reklamo-
wany.

Przy tak solennych dowodach bytność Testamentu opowiadających, Eydzia-
tówicz Sędzia Ziem: Smoleń: listem do Burzyńskiego pisanym y o śmier-
ci Piaseckiego y o dyspozycyi Testamentowey uwiadamia, *Czytać List.*

Więc exystencya Testamentu zewzład jawna zewzład prawdziwa, a niska
nie zganiona.

Na ostatek gdyby tak silnie około ważności Testamentu uchylić przełożenie
aż do ostatney przychodzi ofiary y dowodu kiedy Turowie idą do przysię-
gi że Testament z własnych Piaseckiego intencji y dobrej woli musu nie-
miał, podeyscia niemiał, sam podpisał własną ręką y Pieczętarzow prosił.

Więc jurament wszystkie znosi wątpliwości y już nie obojętnym w Sądzie
nie zostawuje, kiedy niewiarę wszystkich obiekcyi zaprzyśięga.

Bliżsi Turowie zaprzyśięgają ważność y izacunek Testamentu, czemu bo ma-
ją dowody Pisma, mają świadkow, przeto ich artykuł 77. z Roz: 4. bliż-
szemi czyni.

Tak solennie akceptowany a nigdy do ruiny nie schylony Testament, przez
proceder, przez Dekreta przez różne tranzakcye jednolitym w satysfa-
kcyą brany od stron przeciwnych.

Więc bliżey wierzyć, y bliżey temu pozwolić dowodu kto idzie za Testa-
mentem niżeli temu kto idzie na przeciw Testamentowi.

Byłby to Sentyment prawołomny gdyby stronę przeciwną dopuścił na przy-
się-
Bz się-

X
sięgę która pierwiej mówiła że dobry Testament a teraz mówi że zły Testament, więc błądzi na prawie y dla tego słuchaną być niema według artykułu 78. z Roz: 4. więc Turowie bliżsi są do iuramentu, bo zawsze mówili y trzymali, iednostaynie iż dobry Testament.

Niemozę Legowiczom y Piafeckim być dana przysięga bo w Ziemstwie kiedy zyskali Kaskatę Testamentu nie brali się na dowod przysięgi y kontentowali się Dekretem, Ergo po appellacyi zakładu przysięgi, jako nowego dowodu używać im niewolno według ar: 90. z Roz: 4.

Przeto Turowie są bliższemi do przysięgi.

Summy y Dobra własne wolno zapisywać Testamentem więc Dobry Testament bo jedno połowę Patwieć sam nabył y wieczność nabytego Aktorstwa zapisał, a drugiey połowy Patwieć był zastawnikiem, więc sumnę zastawną darował, przeto Testament y co do summy y co do wieczności iest ważnym.

Akceptowali Legowiczowie Testament za nie poruszone dzieło bowiem od Anastazyi Piafeckiej przez Testament Oycy z Dóbr oddaloney a tylko 1000. Tynfow w naznaczeniu mającey, wzięli Donacyą w tych słowach.

Mając 1000. Tynfow na Dobrach Patwieciach od zeszłego Rodzica mego Testamentem z miłości swey zapisanych a niemogąc odebrać 1000. Tynfow od JPP. braci moich którą sumnę 1000. Tynfow oddalwszy od tego bliskich krewnych moich JPP. Legowiczom daruje y zapisuje czytać zapis.

Zapis Ru 1759. 7bra 9. dnia, datowany y w Magdeburyi Władysławowskiy Przyznany.

Węc Anastazyja Piafecka kiedy chęciała za Testamentem mieć opłaconą sumnę, przeto uznała siebie być pozbawioną z Aktorstwa przez Testament y przestała na testamentcie oddalającą siebie z aktorstwa.

Bowiem albo złość Testamentu jawną była albo nieprawność jego przekonana więcby Córka po Oycu odrzuciła Testament, a szukała ipadku prawem natury.

To zaś iest contrapositum y na iedney tablicy stać niemoże, gdy by do jednego cyrkulu zmierzać rzecz obojętną, to iest naśladować losy przyrodzone do majątku y za testamentem rekwirować.

Węc Anastazyja Piafecka w naturalney sukcesyji bezpieczeństwa niemiała, gdy za testamentem daruje sumnę, bo też obojętna maxyma nigdy niepewna, z których ta albo druga upadać musi, a razem dwa obiekta ile przeciwnę sobie skutku niebiorą

Y dla tego Piafecka darując sumnę za testamentem wyparła się prawa natury y sukcesyji przeciwko testamentowi.

Jeżeli ona wyznała być dobrym testamentem, co do zapisania jey summy, tedy wyznała razem być dobrym aktem, co do oddalenia iey od aktorstwa, gdyby zaś był zły testament, więc by ona w donacyi Legowiczom daney złość y niewiarę testamentu negowała.

Nie był zagniony Piafecki do czynienia testamentu, bo własną ręką przy testamentcie Regestr ruchomości sporządził, tenże Regestr y Testament podpisał, na tych obojgu pismach widzieć iednostayne podpisy Piafeckiego.

Węc tak determinacya woli jako też exystencya testamentu y podpisu iest wyraźna y niezawodna.

Słowa Testamentu, tedy te przerzeczone Dobra Patwiecie, jako moim własnym nabyt: staraniem tak ze wszystkich budynkami Dwornemi y guminnemi, z Poddanemi w tychże Dobrach mieszkającemi, z sławami, sadzawkami, młynami: tak jako tylko za prawami mnie służącemi w mojej zostawity posessyi, na miłych trzech Wnukow moich, JPP. Kazimierza, Anarzeja, y Tadeusza Turow teraz in minorenem tate będących z Córki mojej miłej JPeni Anny Konstancyi z Piafeckich Turowey zrodzonych na wieczne czasy zapisuję, do czego wszystkie Dzieci moje

moie młde Córki jako wyposażone, a Józef Piaścki Syn jako odemnie we wszystkich uspokojony tak do Dobr jako y ruchomości, nic wcale należeć nie mają Synowi zaś Benedyktowi y Córce Anastazyi po 1000. tynfow naznaczam na tychże Dobrach Patwieciach, a jeśli by nie mieli woli do Zakonu lub zomąż pójścia, tedy do śmierci swojej przy Wnukach moich mieszkać powinni będą.

Więc Turowie za Testamentem Aktorami Patwieć u stali, a Potomstwo Piaśckiego przyrodzone prawo y wstęp do Patwieciow utraciła.

Mocen był zapisać Turom, a oddać własne potomstwo, bo tak rozumie Art. 40. z Roz. 3. tak pisząc, iż Ociec Dzieciom za żywota swego z musu Imienia żadnego postępować niżli po dobrej woli swojej, co będzie wola jego.

Niechciał czynić dobrodzieystwa Potomkom, a koby chciał examinować myśli jego chibaby rozumiał, że Ociec będąc Oycem dla Dzieci nie dobrej woli ale z musu był winien oddać dobra Dzieciom.

Lecz gdy od musu y znaglenia wyręcza prawo, więc dobrze on rozrządził majątek, jak chciał, iak rozumiał.

Item wyrok prawa Art. 1. z Roz. 7. Ustawujemy iż wolno każdemu Imiona swoje Oyczyste y Macierzyste wysłużone kupione y iakimkolwiek obyczajem nabyte y nazwane nie patrząc trzeciej y dwóch części, ale wszystko ogółem kto co ma, bądź też połowicę albo którą ich część po osobne według woli y myśli swy oddać, sprzedać, darować, od dzieci, od bliskich oddać, według baczenia tym szafować.

Ociec wydziedziczył Syna, y Córkę, Ociec to uczynił y tak postąpił oddalając Dzieci iak ma czynić Prawa możność nadały.

A koby ganiał Testament, więc trzeba pierwiey naganić. prawo i statut.

Oddalił potomstwo; to jest Benedykta y Anastazyę Piaśckich, więc oni są oddalonemi, a nie są naturalnemi aktorami w stopniu Oycy.

Y Dekret Ziemski zgodził się na to, bo też niesądził im Dobr jako Oyczyste, lecz zmyślił sądzenia pretext nazwawłszy Dobra Macierzystemi.

Y oni od Dekretu nie appellowali, y oni nie w prawie Oycy nieszukali, lecz fanatyzmem Dekretu czyli na imieniu Dobr Macierzystych prześli.

Więc co do Dobr Oyczystych sprawy niema skończona na Testamencie y oddaleniu ich. Zatym jako Dekret nieappellowany nie idzie na przezoru sądu, lecz ma zyskać aprobatę, vigore Konstytucyi Coronation s 1764. titulo o appellacyach iż Dekreta nie appellowane są wiecznemi y niewzruszonemi.

Turowie Dobr leżących y ruchomości pewnemi są Dziedzicami których niemożno inaczej odjąć, chiba wzgardziwłszy prawo, głożując ten tenyment gdzie wolno czynić na Dobra własne testament napisać niewolno.

Byłby Dobra sprawa Legowiczow y Piaśckich byłby też dobry y Dekret Ziemski do Dobr Macierzystych stosowany, lecz gdy cieniu Dobr Macierzystych niewiadać jakże Dekret na Dobra Macierzyste formować albo utrzymywać.

Pozwolić na bytność testamentu jak pozwolili wszystkie strony, jakże nie dać skutkow testamentowi, który nie dla tego jest testamentem żeby był próżnym, lecz dla tego aby był skutecznym.

Zgodzili się na existencyą, więc zgodzić się muszą ad effectum, toby zaś rozumowi przeciwnym było, gdyby mówić że jest testament, co do natury y tamże mówić, że niema testamentu co do skutkow, bowiem on tak do existencyi jako też ad effectum jednostraynie walet.

Czyste źródło aktorstwa Turow zamęcić chcieli wykretem, bowiem Józef Piaścki znając siebie być oddalonym wzięł prawo rzeczne od Benedykta Piaśckiego, a Legowiczowie wzięli donacyą od Anastazyi Piaśckiej na Patwiecie mianującey się w Dobrach Macierzystych równo między Bracia Aktorki.

Lecz to wszystko zawodnym, bowiem nie prawne ich zapisy dlatego, iż na to zrzeczenie y sprzedaż czynili. Czego Aktorami niebyli y co im oddał Testament.

Item konwinkuje jeżeli Józef Piaśnicki od Benedykta nabył y wygrał w Osobie jego połowę Dóbr pod Imieniem Macierzystych.

Ergo znał siebie być wyzuty przez Oycę, znał też siebie niemającym wchodu do Dóbr Oycy a przeto rekognoskował Testament.

Jeżeli Testament był prawomowny czemu Józef Piaśnicki w Osobie swojej części nie szukał? ale od Brata część nabywał.

Więc gdy siebie rozumiał być oddalonym powinien rozumieć że y Benedykt równie z nim jest oddalonym, bo ogółem całe potomstwo od należności jest wyięte.

Powiedzą że od Benedykta dla tego brał zrzeczenie, iż sam w części swojej od Oycy pierwicy ułatwiony został.

Reponitur jeżeli Ociec był mocen oddać od Patwiecia Syna Józefa, czemuż niebył mocen oddać Syna Benedykta.

Więc gdy Józef Piaśnicki oddalenie swoje, znał słusznym tedy y oddalenie Brata Benedykta musi być słusznym bo ieden Testament obu oddał.

Tak bowiem nieidzie gdyby Testament względem o oby iednego brata był ważny, a względem Drugiego nieważny na którego jeżeli Józef Piaśnicki zgodził się co do siebie y co do Brata na przyiac posłuszeństwo.

Jeżeli Dobra Patwiecie są Macierzyste iak wygrał w głowie Benedykta y od czego nie adpellował, czemuż on z osoby twej nie będąc wyrodnym Matki Synem do Dóbr Macierzystych kwestyi nie rościł y nie szukał.

Więc akceptował Testament y oddalenie a w Dobrach Oyczytych nie czynił zawodu nie chcąc przerywać ich determinacyi.

Jeżeli z siebie Józef Piaśnicki nie rekwirował Dóbr Oyczytych ani Macierzystych, więc przestał na tym, że z Dóbr Oyczytych oddalony a Dóbr Macierzystych w naturze nie było.

Falzywie reformowano Dekretem dobra Oyczyte na Macierzyste, a Piaśnicki nie appellował, więc zamorzył prawo dopomnienia się dla siebie, y dla potomków swoich według artykułu 22. z Roz: mówiącego te słowa: *Wsz kżę ku rozprawie za przypozywaniem Strony Załobney o samą rzecz podlec ma a temu Roku stopniu albo punktu w którym Rodzice albo bliscy ich zemrą.*

Nie appellowany przez Oycę Dekret, więc przez dzieci jego niemoże być puszczony, coż jest przecie gdy niema Dóbr Macierzystych więc Piaśnicki żadney z Dekretu niebiorą korzyści bowiem na Dobrach Macierzystych Ociec ich przestał y nie appellował. Czytać kontentowanie się Dekretem.

Nadto Legowiczowie wzięli donacyą od Anastazyi Piaśnickiej tak na mniemanie Aktorstwo Macierzyste, jakoteż, na 1000. Tynfów testamentowy.

Lecz jako Anastazyja Piaśnicka zle wydała donacyą tak Legowiczowie zle y nieskutecznie oną uzyskali.

Imo. Zła Donacya pod pretextem wspólności Macierzynskiej bo Dóbr Macierzystych niema, ergo nie Darem swoim nieobięta.

Zdo. Zła Donacya bo do Dóbr Oyczytych wstępu nie miała a na wyznaczonym 1000 Tynfów przestać powinna według ar. 3. z Roz: 5. *jeśliby Ociec za żywota swojego wydał iedną Dziewkę za Mąż y ieszczeby kilka Dziewek zostawił tedy te Dziewki według opisu albo Testamentu jego mają być uyprawowane jako im będzie opisano z gotowizny zostawionej.*

Więc wolno było Oycowi oddać od Dóbr córkę wolno było naznaczyć ex-donacyą jak naznaczył, a nie wolno Córcę dopominać się części w Dobrach Oyczytych.

Imo. Bo oddalona zdo. Choćby oddalona nie była, iednak według myśli prawa mianowicie artykułów 1. y 2. Rozdziału 5. y Konstytucyi 1588. Córki w Oyczytych Dobrach nie dziedziczą.

Więc

Więc Donacya od niey Legowiczom dana, będąc obiektem wymysłu, iest zła y nikczemna y Dóbr Oyczytych nie obeymuje y przeciwi się woli Testamentu y znieważa Prawo, dla których przyczyn ma być skaslowana.

Co do złości Dekretu.

Nieważny Dekret że własne Dobra Pialeckiego za Macierzyste uznał, przeciwko własnemu przekonaniu, iż wniesienia Warkojowny żadnem i Dowodami y Dokumentami nie wyprobowano.

Więc y bez dowodu y bez Dokumentow wniesienia Warkojowny próbę uczynił.

2do. Nie ważny Dekret że sprzedaż Benedykta y Donacyą Anastazyi Pialeckich utwierdził, y przez zawodną owych zapisow opinią Dobra Patwiecie na półowę między Józefem Pialeckim y Legowiczami tłumacząc ię Macierzystemi rozdzielił.

Bowiem to przysłało Kaslować co pod załogą Dóbr Macierzystych wsięka do Oyczytści.

Cały argument Dekretu upada y sam Dekret to wypisał, że na wniesienie Warkojowny Dowodu niema, więc Dóbr Macierzystych niema, y racyi do skaslowania Testamentu niema.

Dekret ma być rozumian za niedoskonały, gdy on na karcie osmey śmiałswoią wypisł ię nie roztropność w tych słowach: iż Sądziłi nie tak jak strony w Kontrowersyach y Plantach zgodzili się y iak z inkwizycyi pokazało się:

Więc prywatą y nieumiejętność Dyktowała im wyrok, kiedy oni prawdy z inkwizycyi y dowodow nienaśladowali,

Kaslowa Testament mówiąc że nie są Dobra Oyczyte ale Macierzyste więc błędna do Kaslowy przyczyna Dekretu bo już tu pozna y śleparczyalność z Dokumentow że dobra są Oyczyte a nie Macierzyste.

Zatem pierwiey chyba znieść wiarę zapisow przyznanych, a potym błędna myśl Dekretu naśladować.

Wziął Sąd za Maxymę do oładzenia Turow rozmaite Prawa, lecz te nieprzynożą fundamentu Bowiem one tylko pomagają Dobrom Macierzystym, a w Dobrach oyczytych woli Aktora nieściśkaia, y do skaslowania Testamentu nie użyteczne, bo są extra calum.

Na ostatek zapomniat wstydu bo gdy mu Praw donagany cnotliwego zapisu brakneło, wezwał artykułu 40. z Roz: 5. ktorego w Statucie niema bo ten Rozdział liczy tylko artykułow 22.

Y to iest wszystko co daje poznawać y nieznajomość y Parczyalność Sądu. Ganią Testament że Burzyński Oyczym Turow pisał y że Dwoje Potomstwa Benedykta y Anastazyą oddalił.

Repon: imo. Co to za nagana że Burzyński pisał znać że tam niemał on ufilności kiedy piszący Testament nie dla siebie względow nie uzyskał.

Ergo nie z domysłu swego nie pisał tylko woli Pialeckiego był tłumaczem.

2do. Gdyby co Burzyński czynił dla zawodu albo gdyby wten czas chciał uczynić podstępku, więc brzey było pamiętać iemu na siebie niżeli na Turow, y miałby zręczność bliższą zapisać co sobie niżeli Turom.

Lecz tu podstępku niebył gdy nie zapisał sobie wypełniając y pisząc to co wola y intencya Pialeckiego dyktowała y co Pialecki w Dobrodzieystwie swoim chciał mieć nieodmiennym.

Ad zdumieźeli kaslowa testament dla tey przyczyny że dwoje potomstwa oddalił, więc rozumieia iż ów testament nieważny tylko względem ołob Benedykta y anastazyi, a ważnym iest względem oddalonego dalzego potomstwa.

Takim sposobem kassaty approbuja testament, bo ieżeli on jest dobrym względem wszystkich niemoże być złym względem dwóyga potomstwa.
 Kiedy Sąd tym pretextem skassował testament że dwoie potomstwa zostało oddalonymi a ku teyże Kassacie nie wezwał przyczyny że wszystkie potomstwo iego jest oddalone.
 Więc rozumiał że iedne potomstwo należy do dobr Macierzystych, a drugie nie należy, gdy zaś w naymniejszym punkcie dobra Macierzyste nieprobują się, więc wszystkie Dzieci razem dobr Macierzystych niemieli y nie maia a przeto zły Dekret.
 Ruchomość zapisana Turom którą Burzynscy wzięli a dekret na karcie 9. obowiązał Burzynskich, całą ruchomość sub pænis IPP. Turom dotrzymali.
 Więc Testament co do ruchomości approbowany y nie appealowany od skutków dependuje.
 Lecz Prawołomny Dekret że ieden dokument tyle kroci in uno Obiecto y kassuje y Approbuje.
 Prawołomny y nieuważny Dekret kiedy na karcie dziesiątey pisze iż żalob po Benedykta y Anastazya Pialeckich iako do Sądu swego nienależących nie przyjmie.
 Jednak wszystkie pretensye do nich uchila y żaloby kassuje.
 Możeli to być sprawiedliwym wyrokiem mówić że nieprzyięta sprawa iednak osadzili Sprawę.
 Jeżeli przed nimi forum niebyło iak sami wyznali, a iakże oni y iaką władzą czynili kognicyą Procederu y kassowali pretensye, więc Dekret nie przykładowym jest Dekretem.
 Pretensye Turow za weryfikacyą 1898. zł. wynoszące ex possessio Patwieć wynikię dla tego że Aktorstwo Patwieć jest przyłączone Pialeckiemu y Legowiczowi a Turom odjęte.
 Lecz Turowie że są pewni teraz stwierdzenia Testamentu, więc pewnami razem być muszą satysfakcyi za weryfikacyą.
 Nieprzyzwoicie Sąd Donacyą Legowiczom daną approbował, bowiem Anastazya nie była Aktorka do wydania, a tym barzicy bez opiekunow bez dolożenia się krewnych, będąc Panną niemogła się rozrządzać samo-władnie.
 Więc jako nie przystoyna Donacya tak nierównie nie przystoyny Dekret ią approbuiający.
 Jak tu Pialeccy mówić mogą o Aktorstwo przeciw Testamentowi kiedy Ociec ich od Matki y Oyczyna Turow Aktorstwo vigore Testamentu y za też Aktorstwo 3000. Tynfow zapłacić Turom assekurował, czytać Dekret ad casum z karty 5. y szóstey.
 Więc jeżeli Dekret odmówił ważności Testamentowi, tedy nie penetrował tak solenney akceptacyi Testamentu przez wszystkie strony.
 Wiele jest punktow Dekretu tyle jest w nim błędow y nieprawości, y nie w nim niema tak godziwego coby naśladować można było.
 Nie też słusznieszego nie będzie dla przykadu sprawiedliwości jako Dekret Ziemski Słonimski skassować Testament Pialeckiego, z pod więzow Dekretu wyjąć y ożywić, Aktorstwo zaś Patwieć dla Turow oddać y przywrócić.
 To jest wszystko co zawiązuje maxymę Procederu, co ukrzywdzonym broni dalszego upadku, Co Skutek Sądu przybliża w dalszych punktach odsyłam ad petita.

Ru 1793. Mga Apryla 13 Dnia Wyfunatem.
Przyezg na Wumocie Imperato. Najiasnieszce,
Imperatorowcy, Jemiej Catez Polski.

Ex Libris Jozepta Woronice
Profecti Ponau Palatini. Muni.
1793

Созерца тея Книги
Мостовицки Минской
Осилъ Кр и ш т о ф о в и ч ъ
БОРОМЕЦЪ

Rem. Targi & N.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0025279

